

LBK nr 994 af 09/09/2014 Gældende

(Miljøskadeerstatningsloven)
Offentliggørelsesdato: 18-09-2014
Justitsministeriet

Dokumentets indarbejdede forskrifter

- LOV nr 225 af 06/04/1994
- LOV nr 552 af 24/06/2005
- LOV nr 523 af 06/06/2007

Yderligere dokumenter:

- Alle bekendtgørelser m.v. og cirkulærer m.v. til denne lovbekendtgørelse
- Afgørelser truffet i henhold til denne retsforskrift
- Beretninger fra ombudsmanden, der anvender denne retsforskrift

Oversigt (indholdsfortegnelse)

Kapitel 1 Lovens område

Kapitel 2 Erstatningsansvar

Kapitel 3 Lovens ufravigelighed

Kapitel 4 Ikrafttræden m.v.

Bilag Offentlig og erhvervmæssig aktivitet, der er omfattet af lov om erstatning for miljøskader

Den fulde tekst

Bekendtgørelse af lov om erstatning for miljøskader

Herved bekendtgøres lov nr. 225 af 6. april 1994 om erstatning for miljøskader med de ændringer, der følger af § 11 i lov nr. 552 af 24. juni 2005 og § 5 i lov nr. 523 af 6. juni 2007.

Kapitel 1

Lovens område

§ 1. Loven gælder for skade, der forvoldes ved forurening af luft, vand, jord eller undergrund som led i erhvervmæssig eller offentlig aktivitet, der er anført i bilaget til loven.

Stk. 2. Loven gælder tilsvarende for forstyrrelser ved støj, rystelser eller lignende.

§ 2. Skade efter denne lov omfatter

- 1) personskade og tab af forsørger,
- 2) tingsskade,
- 3) andet formuetab og
- 4) rimelige omkostninger til afværgelse eller forebyggelse af skade eller til genopretning af miljøet.

Kapitel 2

Erstatningsansvar

§ 3. Den, der som led i erhvervsmæssig eller offentlig aktivitet, der er anført i bilaget til loven, forårsager en forurening, skal erstatte den skade, som forureningen medfører.

Stk. 2. Ansvar efter stk. 1 indtræder ikke, hvis skaden skyldes, at aktiviteten er udøvet i overensstemmelse med ufravigelige forskrifter, der er fastsat af en offentlig myndighed.

§ 4. Erstatning for personskade eller tab af forsørger kan nedsættes eller bortfalde, hvis skadelidte eller afdøde forsætligt har medvirket til skaden. Erstatningen kan endvidere nedsættes og i særlige tilfælde bortfalde, hvis skadelidte eller afdøde ved grov uagtsomhed har medvirket til skaden.

Stk. 2. Erstatning kan i andre tilfælde nedsættes eller bortfalde, hvis skadelidte har medvirket til skaden ved forsæt eller uagtsomhed.

Kapitel 3

Lovens ufravigelighed

§ 5. Aftaler om fravigelse af lovens bestemmelser, der er indgået inden en skades indtræden, er ugyldige, hvis fravigelsen er til ugunst for skadelidte.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke for aftaler, der indgås mellem den ansvarlige og staten, en kommune eller en anden offentlig institution eller med en erhvervsdrivende, der handler som led i sit erhverv.

Forældelse

§ 6. Erstatningskrav efter loven forældes efter reglerne i forældelsesloven, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Forældelse indtræder senest 30 år efter den hændelse, der har forvoldt skaden.

Forholdet til almindelige erstatningsregler

§ 7. Loven begrænser ikke skadelidtes adgang til erstatning efter almindelige regler i eller uden for kontrakt eller i medfør af regler, som er fastsat i eller i medfør af anden lovgivning.

§ 8. Loven gælder ikke for skade, der er omfattet af lov nr. 332 af 19. juni 1974 om erstatning for atomskader.

Kapitel 4

Ikrafttræden m.v.

§ 9. Loven træder i kraft den 1. juli 1994 og gælder for skade, der forvoldes efter lovens ikrafttræden.

§ 10. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Lov nr. 523 af 06. juni 2007 (Ændringer som følge af en ny lov om forældelse af fordringer, ophævelse af købelovens reklamationsfrister ved visse køb m.v.)¹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 47

Loven træder i kraft den 1. januar 2008.

§ 48

Stk. 1. Loven finder anvendelse også på tidligere stiftede fordringer, som ikke inden ikrafttrædelsesdagen er forældet efter de hidtil gældende regler. Forældelse indtræder dog tidligst den 1. januar 2011, medmindre fordringen inden dette tidspunkt ville være forældet såvel efter de hidtil gældende bestemmelser som efter de bestemmelser, der gælder efter lovens ikrafttræden, jf. dog stk. 7. I det sidstnævnte tilfælde anvendes det seneste tidspunkt for forældelsens indtræden.

Stk. 2. Afbrydelse af forældelse, der har fundet sted før lovens ikrafttræden, har fortsat virkning som afbrydelse, selv om den ikke er sket på den efter lovens ikrafttræden foreskrevne måde.

Justitsministeriet, den 9. september 2014

Karen Hækkerup

/ Thomas Klyver

Bilag

Offentlig og erhvervsmæssig aktivitet, der er omfattet af lov om erstatning for miljøskader

A. Fremstilling, forarbejdning, overfladebehandling af jern, stål, metal, træ og plast.

1. Jernværker, stålværker, metalværker, stålvalseværker.
2. Jernstøberier, stålstøberier, metalraffinaderier, industrielle metalstøberier, metalsmelterier dog med undtagelse af guld- og sølvsmedier. Udvinning af metaller af kabler m.v.
3. Galvanisering, varmforzinkning, anodisering og elektroplatering.
4. Støvfrembringende overfladebehandling, herunder slibning, sandblæsning og pulverlakering af emner af jern, stål eller metal, når det støvfrembringende indendørs produktionsareal er på 10 m² eller derover. Overfladebehandling af emner af jern, stål og metal, herunder undervognsbehandling, samt af træ eller plast med en kapacitet til forbrug af opløsningsmidler på 6 kg pr. time eller derover.
5. Stålskibsværfter og flydedokke.
6. Virksomheder i øvrigt med forarbejdning af jern, stål eller metaller med et hertil indrettet produktionsareal på 1.000 m² eller derover.
7. Akkumulatorfabrikker og kabelfabrikker.
8. Elektroniske virksomheder for fremstilling af transformatorer eller trykte kredsløb.

B. Forarbejdning af visse råstoffer m.v.

1. Cementfabrikker, kalkværker, kridtværker og molerværker.
2. Cementstøberier, betonstøberier og betonblanderier med en årlig produktion på 20.000 tons eller derover.
3. Gasværker og mineraluldfabrikker.

4. Teglværker, som ikke er placeret ved indvindingsstedet, samt anlæg for fabrikation af klinker, glaserede rør eller kalcinering af flint.
5. Fremstilling af bygningsselementer af overvejende mineralske råmaterialer.

C. Indvinding og behandling af mineralolie, mineralolieprodukter, asfalt og naturgas.

1. Anlæg for indvinding eller raffinering af mineralolie, herunder på de kystnære dele af søterritoriet.
2. Anlæg for indvinding, lagring, behandling eller oparbejdning af naturgas, herunder på de kystnære dele af søterritoriet.
3. Lagre af flydende gas (kulbrinter) på 100 m³ eller derover. Ikkenedgravede oplag af mineralolieprodukter på 10.000 m³ eller derover.
4. Asfaltfabrikker og anlæg til fremstilling af vejmaterialer med en produktionskapacitet på 10 tons i timen eller derover bortset fra kold forarbejdning af rene stenmaterialer.
5. Tagpapfabrikker.
6. Tjæredestillationsanlæg.

D. Kemisk fabrikation, limfabrikation m.v.

1. Anlæg for fremstilling af organiske eller uorganiske produkter, mellemprodukter eller kemiske stoffer og oplag af disse, hvis oplaget eller driften af anlægget skønnes at indebære risiko for væsentlig forurening i omgivelserne, herunder i forbindelse med uheld.
2. Petrokemisk industri.
3. Kunstgødningsfabrikker.
4. Fremstilling af lægemidler.
5. Anlæg for fremstilling af farvestoffer, tilsætningsstoffer eller hjælpestoffer, herunder til levnedsmiddelindustrien, med en samlet årlig produktionskapacitet på 3.000 tons eller derover.
6. Anlæg for fremstilling, aftapning og pakning af bekæmpelsesmidler.
7. Sæbefabrikker, vaskemiddelfabrikker og rengøringsmiddelfabrikker med en årlig produktionskapacitet på 5.000 tons eller derover.
8. Anlæg for fremstilling af farver, lak eller lim med en årlig produktionskapacitet på 3.000 tons eller derover.

9. Virksomhed for presning, ekstrudering eller fiberarmering af plastvarer med kapacitet til et forbrug af færdigreageret plast på 100 kg/dag eller derover.

10. Fremstilling af skumplast og andre polymere materialer, når produktionskapaciteten er 100 kg/dag eller derover.

E. Oparbejdning af vegetabiliske råvarer, foderstofproduktion og trykkerier.

1. Cellulosefabrikker, papirfabrikker og papfabrikker.

2. Træimprægneringsanstalter.

3. Rotations-, offset-, serigrafiske trykkerier, bogtrykkerier samt trykkerier på papirvare-, kartonnage- og plastfabrikker, med kapacitet for et forbrug af opløsningsmidler på 6 kg/time eller derover.

4. Savværker med kapacitet for en årlig produktion af råtræ på 50.000 kubikmeter fast masse (Kfm) eller derover af nåletræ eller 10.000 Kfm eller derover af løvtræ eller med en samlet årlig kapacitet for produktion af nåle- og løvtræ på 50.000 kubikmeter fast masse (Kfm) eller derover. Anlæg for fremstilling af finerplader eller fiberplader.

5. Gummivarefabrikker med en årlig produktionskapacitet på 1.000 tons eller derover.

6. Tekstilblegerier og tekstilfarverier.

7. Oliemøller og andre anlæg for raffinering eller behandling af vegetabiliske olier - bortset fra margarinefabrikker.

8. Anlæg for foderstofproduktion med en kapacitet for færdigvarer på 6 tons i timen eller derover. Grønttørring og grøntpilleproduktion.

9. Møllerier.

F. Oparbejdning af animalske råvarer.

1. Slagterier med årlig slagtning af 10.000 tons kreaturer og/eller svin eller 5.000 tons fjerkræ.

2. Virksomheder for fremstilling af kødkonserves eller dybfrosne kødvarer, alle med en årlig produktionskapacitet på 2.000 tons eller derover.

3. Kødfoderfabrikker, herunder benmelsfabrikker, blodmelsfabrikker, blodplasmafabrikker og fjermelsfabrikker.

4. Garverier.

5. Fiskemelsfabrikker.

6. Virksomheder i øvrigt for fremstilling af skaldyrs- eller fiskeprodukter, herunder konserverede og dybfrosne produkter, med en årlig produktionskapacitet på 3.000 tons eller derover.
7. Anlæg for tørring eller formaling af østersskaller.

G. Kraft- og varmeproduktion.

1. Kraftværker og varmeproducerende anlæg med en indfyret effekt på mere end 50 MW, herunder gasturbine- og gasmotoranlæg.
2. Kraft- eller varmeproducerende anlæg med en indfyret effekt mellem 1 og 5 MW, der helt eller delvis er baseret på faste biobrændsler.
3. Kraft- eller varmeproducerende anlæg med en indfyret effekt på mellem 5 og 50 MW, herunder gasturbine- og gasmotoranlæg.

H. Motorbaner og flyvepladser.

1. Motorbaner og knallertbaner samt køretekniske anlæg bortset fra lukkede øvelsespladser, der udelukkende benyttes til den indledende praktiske køreundervisning.
2. Lufthavne og flyvepladser.

I. Ejendomme med opbevaring af husdyrgødning samt dambrug.

1. Ejendomme med en samlet opbevaringskapacitet for flydende husdyrgødning på 3.750 kubikmeter.
2. Saltvands- og ferskvandsdambrug - bortset fra åledambrug med fuld recirkulering.

J. Anden særlig forurenende aktivitet.

1. Industriel fremstilling af protein, pektin eller enzymer.
2. Virksomheder, der er omfattet af pligten til at indhente godkendelse af produktion med anvendelse af genetisk modificerede organismer i medfør af lov om miljø og genteknologi.
3. Virksomheder med anmeldelsespligtige aktiviteter som nævnt i § 5 i bekendtgørelse nr. 520 af 5. juli 1990 om vurdering af sikkerheden i forbindelse med risikobetonede aktiviteter, der kan medføre et større uheld.
4. Krematorieanlæg.
5. Udendørs skydebaner.
6. Forlystelsesparker.

7. Autoværksteder m.v. som nævnt i § 1 i bekendtgørelse nr. 793 af 13. december 1989 om

miljøkrav i forbindelse med etablering og drift af autoværksteder m.v.

8. Virksomheder med tilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 28 til udledning af spildevand fra anlæg med en kapacitet på mere end 30 personækvivalenter eller spildevand, som indeholder andre stoffer, end hvad der sædvanligt forekommer i husspildevand, eller som har en væsentlig anden sammensætning.

9. Virksomheder, herunder udlejningsejendomme, der har nedgravede olietanke, jf. § 1, stk. 1, i olietankbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 386 af 21. august 1980 om kontrol med oplag af olie m.v.), med et rumindhold på 6.000 liter eller derover.

K. Affald. Oplagring, deponering, behandling, destruktion, genbrug m.v.

1. Anlæg for oparbejdning eller destruktion af affald af kemikalier, opløsningsmidler eller rensningsmidler og anlæg for destruktion af affald fra kemisk industri.

2. Anlæg for behandling eller oparbejdning af affald samt nedknusning af affald. Anlæg for oplagring eller deponering af affald, herunder containerpladser med flere end 4 containere, fyldpladser, lossepladser og specialdepoter samt modtagestationer eller modtagepladser for olie- eller kemikalieaffald.

3. Anlæg for oparbejdning, afbrænding eller destruktion af spildolie eller andet affald af raffinaderiprodukter.

4. Behandlings- og deponeringsanlæg for forurennet jord.

5. Ophugningsanlæg, herunder bilophugning.

6. Omlastestationer med en kapacitet for daglig tilførsel af affald på 30 tons eller derover.

7. Anlæg for oplagring, behandling eller oparbejdning af husdyrgødning, herunder anlæg til kompostering af husdyrgødning og biogasanlæg med en kapacitet til daglig tilførsel af gødning og/eller vegetabilsk affald på 30 tons eller derover.

8. Komposteringsanlæg i øvrigt med kapacitet for tilførsel af organisk affald på 100 tons årlig eller derover - bortset fra husdyrgødning.

9. Affaldsforbrændingsanlæg.

Officielle noter

¹⁾ Lovændringen vedrører § 6.